

Με άφορμή το βιβλίο «Η άπαγωγή του Στρατηγού Κράϊπε»

“Ηρωας τής Κρήτης θυμάται και γράφει

Γιά τή μάχη τής Κρήτης καί τήν ‘Αντίσταση

ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΑΡΟΚΟΠΟΥ

“Ο συγγραφέας του βιβλίου «Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΡΑΪΠΕ» κ. Γ. Χαροκόπος, έλαβε ένα πολυεπίπεδο γράμμα από τον κ. Γεώργιο Αρσιτέιδου Τζιτζικα που υπήρξε βασικό στέλεχος τής αντίστασης καί τής ανταρτικής ομάδας του δεικνύοντος άρχηγου Γ. Πετρακογιώργη. Σ’ αυτό το τεύχος δημοσιεύουμε το τρίτο μέρος τής επιστολής αυτής.

Τò σαμποτάζ τής Δαμιάσας

“Η δράση των ‘Αναγιαντών μέχρι το 1944 είναι κυρίως δράση μυστικού πολέμου, Χρησιμοποιούνταν για την άσφάλεια του μυστικού άσφαρξίου στο ‘Πετραδολίκια’ του Ψηλορείτη καί άς άγγελισφόροι καί σύνδεσμοι. ‘Ο Ούλιαν Μόσας μέ τήν βοήθεια των ‘Αναγιαντών καί του Γεώργη Τυράκη κάνει τήν επίχειρηση τής Δαμιάσας μέ άποτέλεσμα να σκοτώσουν οι Γερμανοί 40 άθώους χωρικούς ενώ θά μπορούσαν να κτυπηθούν σε πολλά άλλα σημεία μεταξύ Δαμιάσας

Είχαμε μαζί μας καί 4 Γερμανούς που είχαν λιποτακτήσει από το Ρέθυμνο καί μας τους είχε στείλει ο ‘Αρχηγός Τζιτζικας. Είχαμε καί δυο ‘Ιταλούς. ‘Ο άρχηγός μας Πετρακογιώργης μου έδωσε τήν έντολή να τους μεταφέρει στο σημείο όπου έπρόκειτο να φύγουν για τήν Αίγυπτο.

Μαζί μου είχα πάρει τον Μιχαήλ Κρουσανάκη, από τόν Μέσωνα, τόν Γεώργιο Κοργάκη ή Φαρονιώτη από τόν Βορζό, τόν Παναγιώτη Μανωλασάκη από τόν Καδοίσι, ‘Οδγνός μας ήταν ο Μανώλης Βρελιανάκης από τή Βασίλκα ‘Ανώγεια, που ήξερε τήν περιοχή πάρα πολύ

‘Ο Καπετάν Μπουζούλης (άριστες) τών πολέμων 1912 - 1945 άνάμεσα στους ‘Αγγλους Αη Φώμη καί Μόσας

καί ‘Ηρακλείου χωρίς να διακινδυνεύουν τήν καταστροφή αυτού του χωριού, Βέβαια, οι πρωτοεργάτες τής ‘Αντιστάσεως των ‘Αναγώντων Ξυλοκόλλης, Παπαγιάννης, Ξεκούλας, Στουρακτάκης (άεροπόρος) καί Δραμονάκης δεν έλαβαν μέρος καί φαίνεται ότι δεν είχαν πληροφορηθεί για τήν επίχειρηση αυτή, Δεν θέλω να άποδώσω μομφή σε κανένα γιατί δεν είμαι έννοιον κανονός αλλά είμαι όπέρ τής πραγματικής αλήθειας. Καί πρόσθετα τόν παρακάτω γεγονός που θά σου έκείθω.

Στὴν σελίδα 294 του βιβλίου σου αναφέρεται τήν μάχη που έδωσαν ο Πετρακογιώργης στην ‘Μαδαρή’, από τήν πυροβολική μας κτυπίσος από τή ‘Μακρυμαλιάνα’, ‘Όχι από τους ‘Επτά Πόρους”.

‘Όπως αναφέρεται, επίσης, γυρνάει ότι οι Γερμανοί θά έκαναν έκστρεσία στην Ψηλορείτη καί κατόπιν συνεννοήσεως μέ τους ‘Αναγειανούς τους διάσασε όλο τόν έρεβρικό μας όπλισμο για να υπερασπίσουν τόν πόρτιον έδωφός.

‘Ο Πετρακογιώργης θά ιστομώτασε τήν πρόελαση του έχθρου από τή ναπική πέρσματος του Ψηλορείτη.

Σελίς 310, Στόν κατάλογο των έκτελεσθέντων του χωριού ‘Ανω Μέριου: άπουσιάζουν τόν όνόματα ‘Αρσιτέιδη ‘Εμμ. Τζιτζικα καί Τηλέμαχο ‘Ηρακλή Μπαουρακή. Σκοτώθηκαν καί οι δυο από ναρκές στον καταυλισμό των Γερμανών στό Μακρυμαλιάνα. Δεν έβρω άν έχεις όψ άφει σου πύς ένας χωριανός μου ο Γεώργιος Βασι. ‘Αγγελιδάκης σήθηκε από τήν έκτέλεση γιατί κατόρθωσε καί κρύφτηκε στό πυκνά φυλλάμια μιας μουριάς. ‘Από εκεί έζησε όλο τόν όρβω καί τήν φρικτή τήν καταστροφή του ‘Ανω Μέριου.

Τυράκης - Πατεράκης - Κατοιός

Συμπληρωματικά θά σου δώσω μια περιγραφή από τήν άποβόση των Τυράκη - Πατεράκη - Κατοιός, που ήσαν από τήν Αίγυπτο για τήν άπαγωγή τόν Κράϊπε. Μέσω Μαρτίου είχαμε Άλμπερτ στό ‘Νοτιοκρήλιο’ πάνω από τήν Καμάρε.

καλά. Αυτά ήταν σημαντικά γιατί μόνο νύχτα μπορούσαμε να κινήθωμε, επειδή οι Γερμανοί είχαν φυλάκια σ’ όλα τήν έπίκαιρη σημεία.

‘Όταν πλησιάζαμε σ’ ένα χωριό - τόν Φαρονιά - μου ζώζω - κόντευε να έμερσίσει, ‘Ο ένας από τους Γερμανούς σιχαλώτους, που τή νουσίτσια του είχαν τελείως καταστραφεί, δεν μπορούσε να περπατήσει καλά γιατί τόν πόδι του αιμορροισόταν από τή κτυπίσματος. ‘Ετσι καθυστερούσε τήν πορεία μας. ‘Ο δούδομος Μιχαλος μου προτείναί να τόν σκοτώσουμε, άλλως κινδυνεύαμε να χυθώμε όλοι. ‘Εγώ τόν επιπλήττω καί αύτός όπλίξει τόν ταχυβολό του ‘τόρμωσ’, καί μου τόν άκουμάρι στο στήθος, λένοντάς μου: ‘Η αύτουν ή έδωτα θά σκοτώσω. ‘Επιειθαίρει όμως ο Φαρονιώργης καί ο Μιχαλος ύποχωρησε.

Μείνωσε στο Φαράγγι του ‘Χουσκασ’ για αρκετές έβδομάδες, γιατί τόν μέσον δεν μπορούσε για τους λόγους, που αναφέρεται στο βιβλίο σου να προσγγίσει. ‘Επιτέλους έφθασε ή πληροφορία ότι θά έφθανε τήν νύχτα 4 ‘Απριλίου 1944. ‘Όταν όμως φθάνομε στον μικρό όρμω που λέγεται ‘ΑΛΥΚΗ’ μέ πληροφοροει ο Βρελιανάκης, ότι οι Γερμανοί έχουν νορκοθετήσει τήν παραλία.

Τότε προχώρησα μπροστά, κρατώντας καί τήν ανασή μου ακόμη θαδίσει σιγά - σιγά πρός τή θάλασσα. ‘Όταν έφθασα σιγαλοβόνηκα καί τήν άπέρην τήν κνήμη. Σκιδόντας τόν πάνω μέ τόν χέρι μου καί αντίλαμβάνομαι ότι ήταν όρμω. ‘Α μέσως δίνω σιγάλο καί όλοι σπαστούν, κόκκαλο. Καλώ κοντά μου τόν Φιλεντέμ ΑΗ ΦΕΡΜΟΡ, μέ τήν όρβωα του όποιου είχαμε συναντηθεί κατ’ τήν πορεία. Αυτός διαπίστωσε άμέσως ότι είναι όρμω που συνέδεε τήν μια νύχτα μέ τήν άλλη. ‘Ετσι οδηγώσασε όλους να διασκελλώνουν τόν όρμω καί να περπάσουν σάω χωρίς να γίνει έκρηξη.

‘Όταν πιά φθάσαμε σάωσι στην όρμωσίτση ο Φιλεντέμ είπε στο Θεοχώρη Σαριδάκη, να προχωρήσει πιά πέρα σ’ ένα μικρό όρμωσκα καί άρχισα να δίνω τή σήματα.

Δασκαλογιάννης

Του Νίκου ‘Αγγελή

“Ο γαστός δημοσιογράφος καί λογοτέχνης κ. Νίκος ‘Αγγελής, συγγραφέας πολλών βιβλίων μέσ παρεχόμενος τόν δικαίωμα τής δημοσιεύσεως σε ανέγειες, τόν υπέροχο βιβλίο του ‘Δασκαλογιάννης’ τόν όποιο έχει κυκλοφορήσει σε πολλές έκδόσεις, αλλά παρα τόν γεγονός αυτό παραμένει ένα από τή πιο ένδιαφερόντα ιστορικά βιβλία, μέ μεγάλη κυκλοφορητική επιτυχία.

Η ΕΥΡΩΠΗ

Το 1788 ο Δασκαλογιάννης είχε στη Βενετία μια συνάντηση με τους ‘Αλέξιο καί Θεόδωρο ‘Ορλώφ καί τούς ύποσχεθηκε πώς καί κείνος θά κινηθή στην Κρήτη όταν θάρρη ή ώρα, παρά τή φοβερή κατάσταση που επικρατούσε εκεί.

Καί ήταν αλήθεια φοβερή ή κατάσταση στην Κρήτη κείνον τόν καιρό. Οι Τούρκοι τής Κρήτης δεν ήταν μπουνταλότες, χαλδούηδες, κορμηνάηδες. ‘Ηταν ντόπιοι, έξοικισμένοι. ‘Ένστοι καί ‘Ελληνες που θρέθηκαν καταβυθισμένοι τόν ‘Ένστον στην κατόλη του νησιού από τους Τούρκους. Αίτιοι, άλλότες μέ τόν καλό, άλλότες μέ τόν φοβερή, παράσυραν στην έξωση τούς δικούς των, τούς φίλους των, τούς γνωστούς των. ‘Ετσι δημιουργήθηκε ή φοβερή

φορά των Κρητοτούρκων, που δεν πίστευαν τίποτε, ούτε στο Μωάμεθ, ούτε στο Χριστό, προκαλούσαν τους χωτόδες καί έβδαν στο σημάδι τούς παπάδες.

‘Υστερα ήσαν πολέμιες φοβερές καί καθολάρρηδες πιθήδει. Δεν άνέχονταν καμιά πειθαρχία καί άργότερα θά τους δοίμε, πάνω στα μέσθια τους να βάζουν τόν παύο στό καρδί καί τόν διαώνουν στην Πόλη, γιατί τήν Κρήτη τήν κυβερνούσαν μόνο Κρητικοί! Πολύ περισσότερο δεν άνέχονταν τή θροακεία του Χριστού. Κάθε σήμα τής τούς βασίλει, τούς θυμίζε πολλά. Γι’ αυτό γίνονταν λυκοί σαστοί καί πατούσαν τόν μοναστήρια καί πυρολούσαν τής εκόνες. ‘Ανάγκασαν μέ τόν μαχίρι όλόκληρα χωριά να άφύσουν τήν πιστή των καί να σφραγίσουν τής έκκλησιές των.

Μερικά μόλιστα από τόν έπεισόδια αυτά ήσαν πρόσφατα καί άπαχολούσαν τόν μεγαλόστομο Δάσκαλο. Κά ήσαν άφελής άν περίμενε βοήθεια από τήν άλλη Κρήτη. Αυτή, άραυό σκληθωμένη, νορκεμένη όπο τόναν καιρών κακομοιριά, δεν άκουε, δεν αισθανόταν, μονάχα σκεπτόταν. Μπα

ρεί να περίμενε μια έκδήλωση άλλων όρνοιων Κρητικών καί τόν κρητοχριστιανών άγούδων. Αυτών που διατηρούσαν μέσα στό τουρκικο ρούχα ζεστή τήν άνάμνηση του Χριστού καί περίμεναν καιρά να εκκλήθωσούν. Αυτός ο καιρός ήταν τόν 1821. Καί όταν ήρθε, ή συμβολή τους στον άγώνα ήταν μεγάλη.

Μ’ αύτους τούς κρητοχριστιανούς είχον πάντα μια έπαφή οι Σφακιανοί.

(Η συνέχεια στο άλλο φύλλο)

Βενιζέλος - Καζαντζάκης

Γεωργίου ‘Εμμ. Στεφανάκη

Συνέχεια από τόν προηγούμενο

Γιά τόν πόλεμο

Αύριο άν φύγω, θά πάω χωρίς άλλο να φωτογραφιστώ καί θά παραγγέλλω τής Γαλιταίας να σου στείλει.

Πόλεμος ευρωπαϊκός κλπ. δεν υπάρχουν φόβος να γίνει.

“Όλα θά πάνε καλά” ε-τι εκάμε τώρα ο Βενιζέλος είναι μεγάλο, είναι θάυμα. ‘Ο πρόβλημα αυτός εκάμε διπλή τήν ‘Ελλάδα. Τής έδωκε τήν ‘Ηπειρο, τήν Μακεδονία, τήν Κρήτη, τή νησιά. Τ’ όνομά του θά μείνει άθάνατο. Χωρίς άλλο είναι ή μεγαλύτερη σήμερα διπλωματικής τού κόσμου. Καί είμαστε όλοι ευτυχισμένοι που άξιωματικά να δοίμε τή θάυματα αυτά στις μέρες μας.

‘Εγώ θά προσπαθώ να πάω μέ τήν έλληνική στρατεύματα καί θά πάω να ένωθω μέ τους Βουλγάρους. ‘Ισως μπορούμε στην Κωνσταντινούπολη. Κα νείς δεν έξερει άκριβ.

‘Ο Πολεμάρχης καί ο Μαργής είναι τώρα στην ‘Ηπειρο. Θα πήγαινα μαζί τους, άν δεν έπεριμένα τόν Σαού. ‘Εδωκα τόν Πολεμάρχη ένα γράμμα να τόν κρατεί όλο φίλου μου μέσα στό Γιάννενα! Τά γέλια μου μέσά είναι άδηγήγητα. Τά ξενοδοχεία σπώνόμας μέ τής φαντα καί τόν γέλια μας. Σταματά έδώ καί αύριο που θά πάω όριστική άπόφαση, συνεχίζω.

6 Ν)βρίου

Κατάρωσα να σου στείλω τόν Βενιζέλο να μ’ άφήσει να

θυμωγός ‘Ασκουή δήλωνε πώς «ΟΙ νικηταί δεν πρέπει ν’ άποστερηθώ τούς καρπούς που άπικέρισαν με τούτες θυσιές».

‘Από τήν κρατική ‘Οθωμανική Αυτοκρατορία δεν είχε άπομείνει παρά τόν φάντασμα τής. Στις 20 Νοεμβρίου 1912, Σέρβιο, Βούλγαροι καί Μαυροβουνιώτες ύπόγραψαν άναχωρή. Οι ‘Ελληνες όμως παρά τήν άπελευθέρωση τής Πρέβεζας, έχοντας ν’ άντιμετωπίσουν άξιόλογες μονάδες τού τουρκικού στρατού στό Γιάννενα, συνέχισαν να πολεμούν.

‘Η σκληρή στρατιωτική ζωή τού μετώπου γρήγορα κοίρασε τόν Καζαντζάκη, Ένεμχίτα, ταξίδια, πορείες, έκταφανα τής δυ-νάμεις του καί πολύ γρήγορα άπ’ άτι είχε ύποληψίσει πίστε τόν όρμω τής επιστροφής.

‘Καταστάλαγμα πάλι στην ‘Αθήνα - γράφει στην αδελφή του, πιθανώς άρχές Δεκεμβρίου 1912 - στο ιδιαιτέρω γράσειο τού Βενιζέλου. Τώρα που έφυγε από τόν Λοιδίνο ο Βενιζέλος έλαττοχόμα κάπως ο δουλειές μας καί έτσι άρχίζω να ‘χω καιρό να σας γράφω. Πρό ήμερόν ήμουν ντυμένος μέ κάλτσες πίσω ο Βενιζέλος για ν’ απαντή στις έπιστολές σου λαθελαίνα, σέ τή τηλεγραφήματα, στην άλληγραφία του. Μέ όλους όμως τούς κόπους είμαι έντελώς καλά καί χαχύτατος.

‘Εγώ τόν πράγματα τόν βλέπω πολύ όσκημο. Όσχημο πάλι πόλεμο μέ τήν Τουρκία καί ο Θεός να δώσει να μίν έχομε καί μέ τή Βουλγαρία έξωαίτιας τής Θεσσαλονίκης. ‘Η Πατριδα μας έρσιναίσε σε πολύ κρίσιμο σημείο, πάντα όρεις έπιζώ πώς θά βρούμε κερσιμένιο κι ίσως γίνει ή ‘Ελλάδα διπλή. ‘Όμως κείνη τήν ώρα δεν ξέρω. Οι Βούλγαροι είναι οι μεγάλοι έχθροι μου καί άργά ή γρήγορα τρομερός πόλεμος θά μας συγκροτήσει. Πολλοί φίλοι μου που είναι στό στρατό έπαθαν περιπενημεία καί ρεμα τιμούς γιατί ο μεγάλος έχθρος μας τώρα είναι τόν κρού καί ή ύγρασία. ‘Ενας μεγάλος φίλος μου, ο Μαβίλης, σκοτώθηκε προχτές.

‘Όσα έγραφε ο Καζαντζάκης στην αδελφή του δεν άρρησαν να βγούν άληθινά. ‘Ο Βενιζέλος μέ τούς έπιβείσεις διπλωματικούς του χειρισμούς καί ο έλληνοετα στρατός μέ τή γενναιότητα του, διαπίστωσαν τόν έλληνοκ τωγραφικό χώρο. Τά 64.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα γίνθηκαν 120.000, ο πληθυσμός έφτασε τα 5.000. 000 καί ο κρατικός προπούλογισμός αύξήθηκε κατά 100 έκατομμύρια χιλιάδες δραχμές. ‘Ο μεγαλοεπακτησμός άπό νείρω γίνθηκε πραγματικότητα.

‘Αν καί οι καζαντζάκεις ίδείες τής δεκαετίας 1912 - 1922 θρισκόντουσαν πλησίεστερες πρός τόν έλληνοκεντρισμό καί τόν άριστοκρατικό έθνικισμό τού Δραγονίη ο Καζαντζάκης θ’ άγανισθεί μέ όδες του τήν δύναμη για τήν επικράτηση τόν φιλελευθέρων. Πολλά άργότερα καί όταν ο έθνοιόσ του θά έχει κλονιστεί άναπαράφορα θά γράψει στον Πρεβελάκη:

‘Επανάστασεις καί πραξικοπήματα

Του ύποστράτηγου κ. Δ. Χονδροκούκη

Μια βαθιά άνατομία, μια σφαιρική άναλύση, πού άναδεικνύουν τή γεροντότα «πρός άποφυγήν» καί τή γεροντότα «πρός μίμνησιν».

(Συνέχεια από τόν προηγούμενο)

Οι παράγοντες λοιπόν που καθόριζαν άποφασιστικά τήν πολιτική τής χώρας καί ύποδούλιζαν τή πραξικοπήματα ήταν οι ξένοι, οι ντόπιοι πράκτορες τους καί ή οικονομική άλιγαρχία τής εποχής. ‘Αντίθετα ο λαός - μέ εύθυγράμμηση πολλές φορές τόν στρατό καί μέλιστα εκείνης τής μερίδας του που κατεχόταν άκριβ από τή πνεύμα τού 1821 - γεννούσε τις επαναστάσεις, που δεν τις έβλεπαν μέ καλό μάτι οι συνταξιστές τόν πραξικοπήματα. ‘Ετσι καί σήμερα οι ίδιοι συνταξιστές μέ πολυοικίλα άργαση, μέ άρχοντινές άργασεις, μέ τόν εθνικιστικό άπορριμο σέ συμμεία, προσπαθεί μέ κάθε τρόπο να στεφανοποιεί, να άπομακρύνει από τόν λαό τόν στρατό καί να τόν έκτρέψει από τή φυσικολογική του θέση. Θα τόν δοίμε πιά κάτω άναλυτικά τούς παράγοντες που γεννούν τή πραξικοπήματα, πού σε τελευταία άναλύση έμποδίζουν τόν στρατό, να έρθε στην κοίτη του, στη λαϊκή δόση όπου καί έχει τις ρίζες του.

‘Η Κρητική ‘Επανάσταση τού 1866 - 1869

Τά βασικά αίτια που γέννησαν τήν άτυχη αυτή επανάσταση ήσαν εκτός από τόν εθνικό πόθο τής άπελευθέρωσης καί τόν άγρατικό πρόβλημα τού νησιού. Σέ όλη τή διάρκεια τού 19ου αιώνα, έντονη φαινόταν ή τάση τού λαού να άπολαχτεί εθνικά καί κοινωνικά από τούς σφετεριστές τής εθνικής ανεξαρτησίας του καί τούς άπομυζήτες τού πλούτου του. Οι Κρητικοί, λαός φύσει φιλελευθέρους, όχι μόνο δεν ύστερησε στην τάση αυτή, αλλά στάθηκε πρωτοπόρος καί σε κοινωνικά άκριβ άλλαγές. Τήν εποχή αυτή ή οικονομία τόν περισσότερο λαόν βασιζόταν κυρίως στην γεωργική παραγωγή καί οι επαναστατικές ένέργειες τών λαών καθορίζονταν άνάλογα μέ τήν εθνική τους ανεξαρτησία σε συνδυασμό καί μέ τήν δικαίω κατανομή τής γης. Κάτι παρόμοιο είχε συμβεί καί παλιότερα μέ τήν ‘Ελληνική ‘Επανάσταση, πού πήρε μερφή εύρύτατου επαναστατικού κινήματος, άγρατικό χαρακτήρα. Κινητήρα του υπήρξαν οι ιδέες τού άσπικου μετασχηματισμού, αλλά κινήτρια δύναμη άπό άγρατικούς άγρούς πιάς, πού σήμασαν άλλωστε στους άμους καί τή διεξαγωγή τού άγώνα. Τόν εθνικό λαϊκό ζήτημα σε συνδυασμό μέ τόν άγρατικό πρόβλημα - τόν άγρατικό κίνημα δεν είχε άκόμα γεννηθεί, δεδομένου ότι δεν ύπρηχε διερχονία - ή

άντίσταση έσθηνε πιά τόν 1869. Θυσίες, αίμα καί εθνικοί πόθοι θάρτησαν, πρός τόν παρόν, κάτω από τόν άπείστονο δούρο ταξικών συμφερότων, στρατιωτικών ταπεινώσεων καί διπλωματικών έξουλειών, αλλά καί τής δειλίας των κυβερνώντων στην ‘Ελλάδα.

Τελικά ή μεγαλόνησος άνακρήχτηκε άύτονομη ήγεμονία καί κάτω από τήν έπιμονή τής Ρωσίας ο πρίγκιπας Γεώργιος έβγινε ήγεμόνας τής, τόν 1898. ‘Από πολλές μεριές άκούστηκε πώς ή πλήρης καταγήρη τής εθνικής ανεξαρτησίας τής χώρας, έβασε στην τής μεγάλης δυνάμεις τής έαχέρια να βρούν κάποια λύση στο κρητικό ζήτημα, ώστε να δάλου καί τούς ύποδούλτους πέρους τής χώρας, κάτω από τόν έλεγχο τής διεθνούς έπιτροπής καί ν’ κόπη τήν ύπεράσπιση κέρη τους άπομυζώντων μέ πούλι λιγότερα σε δούρο τού λαού.

Αυτό άλλωστε φαίνεται καί από τόν άτυχη πόλεμο τού 1897. ‘Όλοι σχεδόν όσοι άσχολήθηκαν μέ τήν έλληνοκή ιστορία τού 19ου αιώνα, είτε ‘Ελληνες είτε ξένοι ιστορικοί, διατύπωναν κατηγορηματικά τήν ύποψία πώς ή παρωδία τού πόλεμου τού 1890 υπήρξε ένα χρηματιστηριακό παίγνιο σέ κολοσιαίες διαστάσεις πού ύποκυλίθηκε άπό τούς ξένους χρηματιστηριακούς κύκλους, προκειμένου να πετύχουν τήν έπιβληή τού διεθνούς έλέγχου στο δημεσιονομική τής ‘Ελλάδας. ‘Υπάρχουν όρισμένοι μέλιστα πού έπέκτειναν τής ύποκλίση τού όπείου ή διπλωματία ενεπιστεθή εις τόν αστέμα.

Τά λίγα μέσα που δίδονταν οι Κρητες καί ή μικρή βοήθεια πού πρόσφερε ή ‘Ελλάδα, έκαμψε τήν πρώτη φάση τής Κρητι

Συνεχίζεται

φλοκατεζα
η μοναδική!

ALLSTAR
W-Germany

είναι αυτή που...

**καθαρίζει
χτενίζει
ξαναβιώνει...**

**τις φλοκατεζες σας
ταιριάζει** σ' όλες τις ηλεκτρ. οικουες

**ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΕ**

3ης Σεπτεμβρίου 79
Τηλ. 82.17.494 - ΑΘΗΝΑΙ 104

(Συνεχίζεται)